

22 februarie – 28 februarie

Curățirea sanctuarului

Textul de memorat: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!»” (Daniel 8:14)

Viziunea descrisă în Daniel 8 i-a fost dată profetului în 548/547 î.Hr. și ne oferă câteva clarificări semnificative cu privire la judecata despre care se vorbește în Daniel 7. Spre deosebire de viziunile din Daniel 2 și 7, viziunea din Daniel 8 nu include Babilonul, ci începe cu Medo-Persia deoarece, la acel moment, Babilonul era în cădere și persanii urmau să înlocuiască Babilonul ca următoarea putere mondială. Viziunea din Daniel 8 este paralelă cu cea din Daniel 7. Limbajul și simbolurile se schimbă în Daniel 8, deoarece aduc în atenție curățirea sanctuarului ceresc în legătură cu Ziua cerească a Ispășirii. Astfel, contribuția distinctă a viziunii din Daniel 8 constă în faptul că se concentrează pe aspecte ale sanctuarului ceresc, Dacă Daniel 7 ne arată judecata cerească și pe Fiul omului primind împărăția, Daniel 8 ne prezintă curățirea sanctuarului ceresc. Paralelele dintre aceste două capitole arată că scena curățirii sanctuarului ceresc din Daniel 8 corespunde scenei judecății din Daniel 7.

Duminică, 23 februarie – Alte simboluri

1. Despre ce este vedenia din Daniel 8 și care este paralela cu cele din capitolele 2 și 7?

La fel ca în Daniel 2 și 7, și aici este prezentată o vedenie despre apariția și căderea imperiilor lumii, deși cu un simbolism diferit. Acest simbolism are legătură directă cu sanctuarul lui Dumnezeu. În acest caz, simbolul berbecului și al țapului este folosit datorită legăturii lor cu ritualuri de la sanctuar din Ziua Ispășirii, un timp al judecății pentru Israelul din vechime. Berbecii și țapii erau folosiți ca daruri de jertfă în serviciul de la sanctuar. Dar aceștia doi sunt menționați împreună doar în Ziua Ispășirii. Astfel, aceste două animale sunt alese intenționat aici pentru a evoca Ziua Ispășirii, un element important al acestei vedenii.

În continuare, Daniel a văzut un berbec împungând în trei direcții diferite: spre apus, spre mieznoapte și spre miezăzi (Daniel 8:4). Această mișcare triplă indică extinderea acestei puteri: „Nido fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână, ci el făcea ce voia și a ajuns puternic” (vers. 4). După cum a explicat îngerul, berbecul cu două coarne reprezintă Imperiul Medo-Persan (vers. 20), iar cele trei direcții indicau, în sens literal, cele trei cuceriri majore ale acestei puteri.

Apoi, a apărut un țap cu un corn mare, reprezentând Imperiul Grec sub conducerea lui Alexandru cel Mare (vers. 21). Țapul se mișca pe pământ „fără să se atingă de el” (vers. 5), ceea ce înseamnă că se mișca repede. Simbolismul transmite rapiditatea cuceririlor lui Alexandru, reprezentată în capitolul 7 printr-un pardos înaripat. Dar, după cum indică profeția, când țapul „a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare” (vers. 8) și au apărut alte patru coarne, care se îndreptau spre cele patru puncte cardinale. Acest lucru s-a împlinit la moartea lui Alexandru în Babilon, în iunie 323 î.Hr., când împărăția lui a fost împărțită între cei patru generali ai săi.

Între Daniel 2:38 și Daniel 8:20,21, trei din cele patru imperii prezentate în vedenii au fost numite, ca să știm exact despre ce este vorba, lucru care confirmă corectitudinea interpretării acestor profeții.

Luni, 24 februarie – Apariția cornului mic

2. În ce direcții se mișcă acest corn mic și de ce este important pentru noi să înțelegem? Daniel 8:8-12

După ce sunt prezentate cele patru coarne care se întind în cele patru vânturi ale cerului, Biblia ne spune că din unul a ieșit un corn mic. Întrebarea care se ridică este dacă acest corn (putere) iese din unul dintre cele patru coarne - care, după cum am văzut și ieri, îi reprezintă pe cei patru generali ai lui Alexandru -sau din cele patru vânturi. Structura gramaticală a textului în limba originală indică faptul că acest corn iese din unul dintre cele patru vânturi ale cerului. Din moment ce această putere apare după Imperiul Grec și după cele patru ramificații ale sale, înțelegerea generală este că acest corn este Roma, mai întâi păgână și apoi papală. „Cornul cel mic reprezintă Roma în ambele faze ale ei, păgână și papală. Daniel a văzut mai întâi Roma în faza păgână, imperială, care lupta împotriva poporului iudeu și a primilor creștini și apoi în faza papală, continuând până în zilele noastre și în viitor.” - CBAZȘ, voi. 4, p. 841

Conform textului biblic, cornul cel mic „s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată” (Daniel 8:9). Aceste trei direcții corespund cu cele trei zone majore care au căzut sub dominația Romei imperiale.

Pe măsură ce cornul cel mic devine principalul personaj în vedenie, atenția se mută pe extinderea sa verticală. În această privință, cornul acesta corespunde direct cu cornul cel mic din Daniel 7, după cum ne arată și următoarele comparații: (1) ambele coarne sunt mici la început (Daniel 7:8; 8:9). (2) Ambele devin mari mai târziu (Daniel 7:20; 8:9). (3) Ambele sunt puteri persecutoare (Daniel 7:21,25; 8:10,24). (4) Ambele se înalță singure și rostesc blasfemii (Daniel 7:8,20,25; 8:10,11,25). (5) Ambele au în vizor poporul lui Dumnezeu (Daniel 7:25; 8:24). (6) Ambele au acțiuni clar delimitate de timpul profetic (Daniel 7:25; 8:13,14). (7) Ambele se întind până la sfârșitul timpului (Daniel 7:25,26; 8:17,19). (8) Și ambele au parte de o distrugere supranaturală (Daniel 7:11,26; 8:25). Nu în ultimul rând, deoarece cornul cel mic din Daniel 7 reprezintă papalitatea, înălțarea cornului mic din Daniel 8 până la Căpetenia oștirii trebuie să reprezinte aceeași putere. Astfel, la fel ca în Daniel 2 și 7, principala putere finală este Roma, atât imperială, cât și papală.

Marti, 25 februarie – Atacul asupra sanctuarului

3. Ce ni se spune că va face cornul cel mic? Daniel 8:10-12

În Daniel 8:10, cornul cel mic încearcă să „copieze”, la nivel spiritual, eforturile constructorilor Turnului Babei (Geneza 11:4). Termenii „oștire” și „stele” pot desemna poporul lui Dumnezeu în Vechiul Testament. Israel este numit „oștirea Domnului” (Exodul 12:41). Daniel îi prezintă pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu ca stele strălucitoare (Daniel 12:3). În mod evident, aici nu este vorba de un atac literal asupra corpurilor cerești, ci despre persecutarea copiilor lui Dumnezeu, a căror „cetățenie este în ceruri” (Filipeni 3:20). Deși mii de creștini au fost uciși de împărații păgâni, relatarea se concentrează pe acțiunile cornului mic îndreptate împotriva sanctuarului. Împlinirea finală a acestei profeții trebuie să fie legată de Roma papală și persecuția exercitată de ea de-a lungul secolelor.

De asemenea, Daniel 8:11 vorbește despre „căpetenia oștirii” (n.tr.: *prințul oștirii*, KJV), care în alt loc este numit de Daniel „Unsul” (Daniel 9:25; n.tr.: *Prințul Mesia*, KJV), „voievodul vostru Mihail” (Daniel 10:21- *prințul Mihail*, KJV) și „marele voievod Mihail” (Daniel 12:1). Această expresie nu poate fi folosită pentru nimeni altcineva decât pentru Isus Hristos. El este Prințul „oștirii” menționate mai sus și Marele-Preot din ceruri. Astfel, papalitatea și sistemul religios pe care îl reprezintă umbresc și încearcă să preia rolul preoțesc al lui Isus.

În Daniel 8:11, „jertfa necurmată” amintește ce se întâmplă în sanctuarul pământesc pentru a marca aspectele diverse și continue ale serviciilor ceremoniale - jertfele și mijlocirea. Prin aceste servicii, păcătoșii erau iertați și păcatele lor erau transferate asupra sanctuarului. Acest sistem pământesc reprezenta lucrarea de mijlocire a lui Hristos în sanctuarul ceresc. După cum arată profeția, papalitatea a schimbat mijlocirea lui Hristos cu mijlocirea preoților. Prin această închinare falsă, cornul cel mic „atacă” lucrarea de mijlocire a lui Hristos din sanctuar.

„Cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început” (Daniel 8:12). Însuși Isus spune despre El că este adevărul (Ioan 14:6) și ne îndreaptă privirea spre Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind adevărul

(Ioan 17:17). Papalitatea a interzis traducerea Bibliei în limba poporului, a pus interpretarea Bibliei sub autoritatea bisericii și a ridicat tradiția la același nivel cu Biblia în teorie, dar, în practică, tradiția este pusă mai sus decât Biblia ca îndreptar suprem al credinței.

De ce trebuie să cunoaștem și să respectăm adevărul biblic, mai presus decât tradiția?

Miercuri, 26 februarie – Curățirea sanctuarului

4. Ce i se descoperă lui Daniel în continuare? Daniel 8:14

După atacul devastator al cornului, se anunță că sanctuarul va fi curățit. Pentru a înțelege acest mesaj trebuie să ținem cont de faptul că, viziunea despre curățirea sanctuarului menționată în Daniel 8:14 corespunde scenei judecării prezentate în Daniel 7:9-14. Din moment ce judecata are loc în cer, atunci și sanctuarul trebuie să fie tot în cer. Astfel, în timp ce Daniel 7 prezintă intervenția lui Dumnezeu în acțiunile oamenilor din perspectiva judecării, Daniel 8 prezintă același lucru din perspectiva sanctuarului.

Sanctuarul de pe pământ a fost construit după modelul sanctuarului din cer și trebuia să ilustreze, în linii mari, planul de mântuire. În fiecare zi, păcătoșii își aduceau jertfele la sanctuar, unde erau iertați de păcatele mărturisite, care, într-un sens, erau transferate asupra sanctuarului. În consecință, sanctuarul era „întinat”. De aceea era nevoie de un proces periodic de curățire pentru a îndepărta din el toate păcatele aduse acolo. Aceasta se făcea în Ziua Ispășirii, care avea loc o dată pe an (Leviticul 16).

De ce ar avea nevoie de curățire sanctuarul din cer? Prin comparație, putem spune că păcatele mărturisite ale celor care L-au primit pe Isus au fost „transferate” asupra sanctuarului din cer, tot așa cum păcatele israeliților pocăiți erau transferate asupra sanctuarului pământesc. În Ziua Ispășirii de pe pământ erau înjunghiate mai multe animale, simbolizând moartea viitoare a lui Isus, motiv pentru care păcătoșii puteau să stea în picioare în Ziua Ispășirii.

Și, așa cum se întâmpla în Ziua Ispășirii de pe pământ când sanctuarul era curățit, cu mult mai mult va fi tot așa și în cer, unde doar sângele lui Isus ne poate îndreptăți la judecată. Curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14, este echivalentul ceresc al serviciului pământesc, al cărui mesaj central era: ca păcătoși, noi avem nevoie de sângele lui Mesia pentru a fi iertați de păcate și pentru a putea să stăm în picioare la judecată.

Citește Evrei 9:23-28. Cum ne descoperă aceste versete mântuirea pe care o avem în Isus prin jertfa Sa pentru noi?

Joi, 27 februarie – Împlinirea profeției

5. Ce întrebare este adresată în versetul 13 și cum ne ajută ea să înțelegem răspunsul în versetul următor? Daniel 8:13

Care este împlinirea celor două mii trei sute de seri și dimineți? în primul rând, trebuie să observăm că, după ce lui Daniel îi sunt arătați berbecul și țapul, apoi acțiunile și pagubele produse de cornul cel mic, vedenia ia forma unei întrebări în Daniel 8:13. Întrebarea se concentrează în special pe ce se va întâmpla la sfârșitul acelei perioade profetice, dar și pe durata întregii viziuni. Mai mult, o astfel de perioadă nu poate fi limitată doar la acțiunile cornului mic, deoarece termenul *vedenie* include tot ce se întâmplă din timpul berbecului până la cornul cel mic. Deci aceasta trebuie să fie o perioadă lungă în istoria curentă.

La întrebarea: „în câtă vreme se va împlini vedenia?” (berbecul [Medo- Persia], țapul [Grecia] și cornul cel mic și acțiunile sale [Roma, păgână și papală]), cealaltă ființă cerească răspunde: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit” (Daniel 8:14). După cum s-a menționat deja, această perioadă este atât de lungă, deoarece începe în timpul Imperiului Medo-Persan și se întinde pe durata Imperiului Grec și a Romei imperiale și apoi papale, mii de ani. Conform metodei istoriciste de interpretare (studiul 1), această perioadă profetică trebuie calculată pe baza principiului an-zi, ceea ce înseamnă că două mii trei sute de seri și dimineți corespund unei perioade de două mii trei sute de ani.

Altfel, cele două mii trei sute de seri și dimineți ar însemna puțin peste șase ani, un timp mult prea scurt în care să se împlinescă toate evenimentele din vedenie. De aceea, trebuie să aplicăm principiul an-zi.

Daniel 8 nu ne oferă informații care să ne permită să calculăm începutul acestei perioade, lucru care ne-ar ajuta să aflăm în mod automat și sfârșitul ei. Dar Daniel 9 (studiul de săptămâna viitoare) ne oferă informația esențială de care avem nevoie.

Cei două mii trei sute de ani ai acestei profeții reprezintă cea mai lungă perioadă profetică din Biblie. O perioadă foarte lungă, în special în comparație cu lungimea vieții noastre. Cum ne poate ajuta acest contrast să învățăm să fim răbdători și în anticiparea evenimentelor finale?

Vineri, 28 februarie – Un gând de încheiere

Iată o schemă care rezumă succesiunea imperiilor din Daniel 2, 7 și 8.

Daniel 2	Daniel 7	Daniel 8
Babilon	Babilon	-----
Medo-Persia	Medo-Persia	Medo-Persia
Grecia	Grecia	Grecia
Roma imperială	Roma imperială	Roma imperială
Roma papală	Roma papală	Roma papală
-----	Judecata în cer	Curățirea sanctuarului
A doua venire	A doua venire	A doua venire
Piatra desprinsă fără ajutorul vreunei mâini	Sfinții primesc împărăția	Împăratul fără rușine și viclean, zdrobit

Între capitole există paralele. Nu doar națiunile sunt prezentate în paralel, ci scena judecății din Daniel 7 - care are loc după anii de dominație a Romei papale (538-1798 d.Hr.) - are ca paralelă curățirea sanctuarului, pe care și Daniel 8 o prezintă după Roma. Deci curățirea sanctuarului din Daniel 8 este același lucru cu judecata cerească din Daniel 7, care duce la timpul sfârșitului. Sunt prezentate două descrieri ale aceluiași eveniment, care are loc după anii de persecuție exercitată de cornul cel mic.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Psalmii 13-19

1. De ce spunea psalmistul că îi cânta Domnului?
2. Ce se întâmplă „până și noaptea” în inima psalmistului?
3. Unde menționează psalmistul că „s-au descoperit temeliiile lumii”?
4. Unde scrie psalmistul despre „cugetele inimii” sale?

Evanghelizare, subcapitolul „Evitarea paradei și a lucrurilor senzaționale”

5. Ce manifestări nu ar trebui să aibă loc în propovăduirea soliilor solemne care ne-au fost încredințate?